

Харків — 28. 02. 1957, Москва) — гобоїст, педагог. Заслужений діяч мистецтв РРФСР (1948). Закін. Муз. училище Харків. відділ. РМТ (1900; кл. Г. Гека). Відтоді був арт. оркестрів у Харкові, Тифлісі (нині Тбілісі). 1903–04 — соліст оркестру Одес. опери, 1905–07 — опер. антрепризи А. Церетелі у С.-Петербурзі, 1907–11 — Опері С. Зиміна, 1911–17 — Симф. оркестру С. Кусевицького, 1917–55 (з перервою) — Великого театру (усі — Москва). Водночас від 1926 — викладач Муз. технікуму, від 1939 — Консерваторії (від 1943 — проф.) у Москві. 1920–22 виступав із сольними концертами на Донбасі. Серед учнів — К. Никончук, Є. Носарев.

Рекомендована література

1. Черных А. Советское духовое инструментальное искусство. Москва, 1989.

ІВАНОВ Михайло Олександрович (05(17). 06. 1882, *І. Д. Гамкало*

Бібліографічний опис:

Іванов Михайло Олександрович / І. Д. Гамкало // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14359>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).